

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XIV. Quomodo capta sit Martyropolis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

μη προς τerto μελλήσας η ολωσ ενινύσας, ιε-
ρεις εφη καλα συλχωρησιν ειναι, δεξοσαν τε ε-
χην, λυην και δεσμεην επη γης τε και ερανεν,
και της θεας απεμνημόνδσε φωνης. εν δονων
η και προς τerto, τον θεον λιαις και παρσεν-
χως δεξωσιετο και ε ακρανης ανδεις μελα-
δες σωμαλθω λω γδ η πανσεπιθω ημερα
δουερα η τω αγιω ελιζασα παθη. παντας
δενπιδας αμφι της διχαλις, τιδάδων επη
της ποας χεδιαδδων, πας ερεφε καλα τλω
εξης. εδοξε η ανις συλεγλυαι η βελοιντο
μελαπεμπε τοιανεν Φιλιππιων ενταρσω
της κιλικιας διαγονια, επηγόμενον τε κτλω
βασιλειω, αναγαγων τη βασιλεια πει τε
των, σελας τε και τας παρη ε στρατη πει
φιλιππιε δεσης. παλαισι τοινω τω φι-
λιππιω καλα τλω θεσπολιτων γρομδρω, και
της ηξιωμδρες της θεας παλιγγυεσας ες
ικειαν παρσλαδόμενοι, παρσπιπιδσιν αν-
τω και δεξιας αμνησιας λαδοντες, στω αυτα
τας επησερδιδδσε ποειεν) ετω μην δη παρ-
κεχωρηκε ταυτα.

A Gregorius nihil cunctatus nec ullate-
nus moratus, Dei gratia sacerdotem se
esse dixit, & datam sibi esse potestatem
ligandi atque solvendi, tum in caelo,
tum in terris. Simul divinum oraculum
eis in memoriam revocavit. Cum-
que milites hac etiam in re acquiescissent,
Gregorius precibus ac supplicationibus
Deum placavit. Et immaculato Christi corpore
eis distributo: erat enim venerabilis in primis
dies secunda feria quae Dominica passioni vicina
est: cum universos, duo circiter hominum
millia, toris in gramine tumultuarie
compositis caena excepisset, postridie
domum reversus est. Placuerat autem,
ut milites quo in loco vellent, in unum
convenirent. Gregorius igitur Philippicum
accerxit, qui tum apud Tarsum urbem
Ciliciae morabatur, & Constantinopolim
quamprimum proficisci parabat. Porro de his
rebus ad Imperatorem retulit, missis etiam
supplicationibus militum, quibus Philippicum
ducem postulabant. Cum ergo Philippicus
Antiochiam venisset, milites illi ei occurrunt:
& iis qui divinae regenerationis lavacrum
promeriti fuerant, ad supplicandum pro se
assumptis, ad genua ejus procumbunt. Qui cum
dextra data oblivionem praeteritorum eis confirmasset,
milites unam cum illo in expeditionem profecti sunt.
Atque haec quidem hunc in modum processere.

Κεφ. ιδ΄.

Πει της αλωσεως μαρτυροπολης.

Σητας δε τις των εν μαρτυροπολη δεκα-
δάρων, προς τινα των ανδρι στρατω-
τικων δεχοντων λυπηθεις, καλα προδιδωσι
τω πολω, τλω λπολησιν των εγκαθημδρων
αυτην στρατωτων επηηρησας και λογον πεσι-
δων ως ρωμαϊων εσαγαγων, την πολιν καλε-
χεν. επηκαιρολατην ρωμαϊοις καθεσωσαν, τα
μυρ πολλα των γυναιων των φειγωντων,
εσω κελησας απαντας η τες αλλες χωρις
οιων οικειων εξελασας. διθεως μην εν ο
φιλιππιος αυτη την ελασιν εποιετο και πε-
εκαθησας την πολιν επολιεκε, εδεν των
εσ πολιορκιαν επηηδειων εχων. ομως δι εν
οκ των παρδων αυτα διεμαχεσο, και
τινας διωρυχας εργασαμενθω, ριπη των
πυργων ενα. ε μην την πολιν εξεχυσε περ-
σισεα, των πεσων διανυκτερευσαντων, και

CAP. XIV.

Quomodo capta sit Martyropolis.

INTEREA Sittas quidam, qui Deca-
nus erat Martyropoli, injuriam sibi il-
latam a quodam ex militiae rectoribus
aegre ferens, urbem hostibus prodidit,
observato tempore quo milites praedi-
arii ex urbe discesserant: Introducta-
que Persarum cohorte, perinde ac si ea
Romanorum cohors esset, urbem occupa-
vit admodum opportunam Romanis. Et
ex junioribus quidem feminis, plerasque
intra urbem retinuit: reliquos autem om-
nes, exceptis aliquot servulis ejecit.
Confestim igitur Philippicus eodem profe-
ctus, urbem obsidione cinxit, tametsi
nihil eorum quae ad obsidionem neces-
saria sunt, ipsi suppeteret. Nihilominus
iis quae ad manum erant utens, urbem
oppugnavit, actisque quibusdam cuni-
culis unam ex turribus dejecit. Sed cum
Persae tota nocte infomnes, id quod

collapsum fuerat, instaurassent, urbem expugnare non potuit. Cum igitur Romani crebro murum adorti, assidue repellerentur. Tela enim ex superiore loco in eos missa, raro à seopo aberrabant, ita ut ipsi plus detrimenti acciperent quam hostibus inferrent, obsidionem solverunt. Ac paululum inde digressi, castrametati sunt, id unum sollicitè observantes, ne Persis, qui obfessierant ulla submitterentur auxilia. Verùm iussu Imperatoris Mauricii Gregorius ad exercitum perrexit, eique persuasit ut ad oppugnandam urbem reverteretur. Milites tamen nihilo plus quam antea perficere potuerunt, cum bellicis machinis quibus urbes expugnari solent, penitus destituerentur. Itaque exercitus quidem ad hyberna dimissus est. In proximis autem castellis crebra relicta sunt militum praedia, ne supervenientes Persae elanculo urbem ingrederentur. Sequenti aetate, cum exercitus Romanorum in unum collectus esset, & Persae expeditionem suscepissent adversus Romanos, circa Martyropolim gravis commissa est pugna. Cumque Philippicus superior fuisset, multi que Persae, & inter hos princeps quidam fortissimus in praelio cecidisset, Persarum tamen multitudo non contemnenda Martyropolim ingressa est, id quod maxime illis studio fuerat. Exinde Romani ab obsidione quidem urbis abstinendum sibi esse censuerunt. Neque enim fieri posse ut eam vi expugnarent. Alteram autem urbem in montosis & munitioribus locis, septem stadiis à Martyropoli exstruxerunt, ut insidiis atque excursionibus eam infestarent. Et haec quidem aetivo tempore facta sunt à Romanis. Hyeme verò dimissus est exercitus.

CAP. XV.

De Comentiolo Magistro militum, & de expugnatione Castellum Oebas.

MITTITUR posthac ab Imperatore Comentiolus, genere Thrax, qui Philippico in Magisteria potestate succederet. Hic fortissimè cum Persis congressus, eum unà cum equo praecipuus dejectus esset, praene interierat, nisi quidam ex satellitibus ipsum equo funali impositum ex praelio subduxisset. Superati nihilominus Persae, univervis ducibus suis amissis, fugam arripuerunt, & Nisibim se receperunt: Cumque ad Re-

τὸ πεπλωκὸς κατὰ Φαλισαμύρων, ὡς ἴσταν
χνα παρὰ Βαλλοῦτες Ὁ ρωμαῖοι τὰ τείχεα
εἰσέειοντο. Πήλοισα γὰρ ἐξ ὑπερῶν ἐπέ-
ρετο καὶ ἀντὶ τὰ βέλη, καὶ πλέον ἐξελπί-
το ἢ τὴν ἐνδὸν ἐλύπειν, λύσει τὴν πολιορκίαν
καὶ σμικρὸν. Διασάντες, στρατοπέδου
μόνον, τὸ μὴ καὶ ἑτέρας παρὰ ἐπιπέδου
Πήλοισα. κελύσμασι δὲ μαυρικῆς, καὶ
γρηγορίου ἀφικνεῖται πρὸς τὸ στρατοπέδον
καὶ πείθει πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐπανελθεῖν
μὴ πλέον ἐξεργάσασθαι οἷοί τε γενοῖσθαι
μηδενὸς τῶν ἐλεπολεμῶν μηχανῶν οἷον
B διαλύει μὲν στρατὸς διαχίμασαν ἐξ ἴσταν
σωεχίς φρεσια, συχναί φρεσαι κατὰ μ-
πάνον, ἵνα μὴ λαθόντες πέρασαι τὴν πόλιν
ἐπεσελθῶσι. καὶ κατὰ τὸ ἐξῆς ἡ δέξασθαι
δροιδεῖται, τὰ στρατόμαχον, καὶ περὶ ἡ-
πυραλιδυσάντων, γίγνεται μὲν ἀμφὶ μαρ-
ρόπολιν μάχη καρτερὰ. καὶ τὸ πλέον ἐξελπί-
C τῶν Φιλιππικῆς, καὶ πολλῶν πρῶτων πεπλω-
των, ἐνὸς ἡρώου ἐοσηθέντος ἰκανὴ πλοῦτος
πρῶτων ἐσπέπλωκεν ἐν μαρτυροπόλιν, ὅτι
μάλις αὖτε παρὰ ἀδὴν αὐτοῖς ἐπιπέδου πε-
λιορκεῖν μὲν Ὁ ρωμαῖοι τὴν πόλιν ἀπέγ-
σαν. μηδὲ γὰρ δυναμὶ ταύτην οἷον τε παρὰ
σησαδὸς ἑτέραν ἢ ἀντανισῶσι πόλιν δοῦσα
δίων ἐπέτα, ἐπιτα ὄρφα καὶ ἐρυμνότερα μέ-
ως ἀν ἐπιτεχνησὸς πινὰς καὶ ἀντεπιτεχνησὸς π-
οἶον. ἢ ταῦτα μὲν διεξέλιοντες ἐπέτασαν, καὶ
χίμασιν διελύοντο.

Κεφ. ιε΄.

περὶ τῆς στρατηγίας κομιντιόλου, καὶ ἀλώσεως
τῆς οὐκίας.

ΚΑΙ ὡς μὲν τῆς ἡγεμονίας διαδο-
χῶν κομιντιόλου, δεῖξαι ἔσται. ὡς
καὶ πρὸς πέρασαι σωεπλάκη, καὶ μαρ-
τόν βίον κατέστρεψε σὺν τῶν ἵππων κα-
ταρραγῆς, εἰ μὴ τις τῶν δευροφῶν
πνι τῶν παρόχων ἵππων ἐπιβιάσας, τῆς
μάχης ὑπεξήγαγε. φάσκει δὲ ἐν τῷ
παρὰ ἐπιπέδου στρατοπέδου, πάντας τῶν
τέρας ἡγεμονίας δοποβαλόντες, καὶ τὴν
νίσιβιν διασώζοντες. καὶ τὴν πρὸς τὴν
C πόλιν